

2. Verbum tùm legis tùm Evangelii intelligo. Utrumque debet minister annunciare.

IX. Sacramentis obfignat.

Distributio sacramentorum etiam ad eosdem pertinet, extraordinariè etiam validè potest illa Laicus conferre (in casu scilicet necessitatis.)

X. Perducendi homines ad salutem.

1. Hic est *finis* ministerii Ecclesiastici.
2. Indicatur eò ministerii *necessitas*.
3. Adest h. l. non tantùm necessitas *præcepti*, sed & *medii*.
4. Necessitas illa non DEum quidem obligat, sed homines.
5. Indicatur, quod ministri Ecclesiæ influant in salutem hominum.
6. Distinguendum inter *principalem & instrumentalem causam* salutis. Posterior sunt ministri.

CONFIRMATIO

Ex diēt. Epbes. IV.

v. II. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τὰς μὲν ἀποστόλους, τὰς δὲ προφήτας, τὰς δὲ εὐαγγελιστὰς, τὰς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους.

12. Πρὸς τὸν καθαρὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τῆς σωματικῆς τῆς Χρυσῆς.

Idem verò dedit alios quidem Apostolos; alios verò Prophetas; alios verò Evangelistas; alios verò Pastores & doctores.

In instaurationem sanctorum, in opus ministerii, in ædificationem corporis Christi.

Ministerii titulus est in v. 12.

Ecclesiasticum est, quia est ordinatum in corpus Christi &c.

Ordo etiam nominatur.

Pastores illi erant omnes docentes.

ANTITHESIS.

1. *Fanaticorum*, qui negant ministerium Ecclesiasticum esse peculiarem ordinem.

2. *Pontificiorum*, quando dicunt, ministros Ecclesiæ habere auctoritatem à Pontifice. Quando negant vocationem esse quoque Laicorum.

3. *Calvi-*